

Nederlandse tekst (titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973).

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

Nr. 79.640 van 31 maart 1999

A. 64.095/VIII-1078
(voorheen III-21.330)

In zake : **BELLEMANS** Raphaël,
avenue Emile Vandervelde 39
4300 Borgworm,

tegen :

de Belgische Staat,
vertegenwoordigd door de Minister
van Landsverdediging.

DE RAAD VAN STATE, VIIIE KAMER,

Gezien het op 14 juni 1995 ingediende
verzoekschrift, waarbij Raphaël BELLEMANS de
nietigverklaring vordert van :

- "1) de beslissing van 18 april 1995 van luitenant-
generaal CHARLIER, vleugeladjutant van de Koning,
chef van de generale staf, om de straf van twee
dagen eenvoudig arrest die op 29 november 1994 aan
verzoeker is opgelegd, te handhaven;
- 2) de beslissing van 29 november 1994 van D. MARTENS,
kolonel van het vliegwezen, ingenieur, commandant
van de Koninklijke technische school, om verzoeker
te straffen met twee dagen eenvoudig arrest";

Gezien de regelmatig uitgewisselde memories
van antwoord en van wederantwoord;

Gezien het verslag van de heer HERBIGNAT,
auditeur bij de Raad van State;

Gelet op de beschikking van 16 oktober 1998 waarbij de neerlegging van het dossier en het verslag ter griffie wordt gelast;

Gelet op de kennisgeving van het verslag aan de partijen en gezien de laatste memorie van verzoeker;

Gelet op de beschikking van 17 februari 1999, waarvan aan de partijen kennis is gegeven en waarbij wordt bepaald dat de zaak voorkomt op de terechtzitting van 19 maart 1999;

Gehoord het verslag van de heer GEUS, kamervoorzitter;

Gehoord de opmerkingen van majoor GERITS, die voor de verwerende partij verschijnt;

Gehoord het eensluidend advies van de heer HERBIGNAT, auditeur;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

Overwegende dat verzoeker eerste sergeant-majoor is bij de landmacht en in de Koninklijke technische school is aangesteld als instructeur; dat hij vakbondsafgevaardigde is van de Algemene Centrale der Openbare Diensten (ACOD); dat verzoeker op 12 september 1994 door luitenant-kolonel van het vliegwezen JEHAES is uitgenodigd voor een gesprek bedoeld om de betrekkingen met de verschillende vakbonden te verbeteren, waarbij de nadruk lag op het informele en vertrouwelijke karakter van het onderhoud; dat eerste sergeant GAUTHIER, raadsman van de ACOD, op 25 september 1994 de commandant van de school heeft aangeschreven om hem op de hoogte te

brenge van de uitspraken van luitenant-kolonel JEHAES; dat laatstgenoemde op 11 oktober 1994 een informatieverslag heeft gestuurd naar majoor DEMEULEMEESTER, functioneel eenheidscommandant van verzoeker; dat de steller van het verslag daarin betreurt dat verzoeker zijn vakorganisatie ingelicht heeft en ontkent dat hij de uitspraken heeft gedaan die hem worden toegeschreven; dat hij dientengevolge gevraagd heeft dat verzoeker gehoord zou worden wegens de volgende feiten :

- "a. Misbruik van vertrouwen en gebrek aan loyaliteit en eerbied ten aanzien van zijn chef.
- b. Verspreiden van leugenachtige beschuldigingen (ondanks het gebruik van de voorwaardelijke wijs!) (wat in de richting gaat van smaad aan een meerdere)";

dat majoor DEMEULEMEESTER op 13 oktober 1994 beslist heeft een tuchtprocedure in gang te zetten en verzoeker het informatieverslag heeft voorgelezen; dat dezelfde officier, nadat hij verzoeker en diens advocaat gehoord had, hem als tuchtstraf twee dagen eenvoudig arrest heeft opgelegd om de volgende redenen :

- "a. misbruik van vertrouwen en gebrek aan loyaliteit en eerbied ten aanzien van zijn meerdere;
- b. verspreiden van leugenachtige beschuldigingen ten nadele van diezelfde meerdere";

dat verzoeker op 16 november 1994 beroep heeft aangetekend; dat kolonel MARTENS, na verzoeker en diens advocaat gehoord te hebben, beslist heeft de straf te handhaven waarbij hij alleen het "misbruik van vertrouwen en het gebrek aan loyaliteit en eerbied ten aanzien van zijn meerdere" in aanmerking heeft genomen; dat dat de tweede bestreden handeling is; dat verzoeker op 5 december 1994 de chef van de generale staf gevraagd heeft de militaire straf teniet te doen; dat deze op 18 april 1995 beslist heeft de straf te handhaven; dat dat de eerste bestreden handeling is;

Overwegende dat de verwerende partij aanvoert dat het beroep niet ontvankelijk is aangezien het ertoe strekt een tuchtstraf teniet te doen die is opgelegd aan een militair;

Overwegende dat er een onderscheid gemaakt dient te worden tussen de statutaire maatregelen die genomen kunnen worden ten aanzien van militairen, en die vernietigd kunnen worden door de Raad van State, en de tuchtstraffen die opgelegd worden op grond van de wet van 14 januari 1975 houdende het tuchtreglement van de Krijgsmacht, waartegen in beginsel geen annulatieberoep kan worden ingesteld; dat tijdens de debatten die de goedkeuring van de wet houdende instelling van een Raad van State zijn voorafgegaan, immers zowel door de opeenvolgende Ministers van Binnenlandse Zaken, als door de rapporteur voor de Senaat verklaard is dat kwesties van louter militair tuchtrecht buiten de vernietigingsbevoegdheid van de Raad van State vielen;

Overwegende dat het beginsel dat "lichte tucht" buiten de bevoegdheid van de Raad van State valt, onder meer bevestigd is tijdens de parlementaire voorbereiding van de wet van 24 juli 1992 tot wijziging van sommige bepalingen betreffende de rechtstoestanden van het personeel van het actief kader van de rijkswacht; dat het Arbitragehof bovendien in zijn arrest nr. 59/97 het specifieke karakter van de militaire tucht heeft onderstreept;

Overwegende evenwel dat de Raad van State zich bevoegd heeft verklaard om kennis te nemen van een beroep tegen een straf die wegens de aard ervan onder de "lichte tucht" valt, op de grond dat die straf was opgelegd om redenen die niets uit te staan hebben met de militaire tucht *stricto sensu*; dat verzoeker vergeefs aanvoert dat dat ook geldt voor het onderhavige geval

omdat hier "de syndicale activiteiten van verzoeker en van de organisatie waarvan hij de afgevaardigde is, beteugeld worden met een individuele tuchtstraf, en niet een of andere houding van ongehoorzaamheid die de doeltreffendheid van het militaire optreden in het gedrang kan brengen"; dat verzoeker immers gestraft is omdat hij de inhoud van een vertrouwelijk gesprek dat hij met een hiërarchische meerdere heeft gehad, kenbaar heeft gemaakt, en de uitspraken die deze gedaan heeft, anders heeft weergegeven; dat die feiten ressorteren onder de tucht stricto sensu;

Overwegende dat de gevolgen van de betwiste straf in het onderhavige geval niet van die aard zijn dat de ontstentenis van een rechterlijk beroep in strijd zou zijn met een rechtstreeks toepasselijke internationale rechtsregel;

Overwegende dat het beroep niet ontvankelijk is,

B E S L U I T :

Artikel 1.

Het beroep wordt verworpen.

Artikel 2.

De kosten, bepaald op 4.000 frank, komen ten laste van verzoeker.

Aldus uitgesproken te Brussel, in openbare
terechtzing, op eenendertig maart 1900
negenennegentig door :

de Hr. GEUS,	kamervoorzitter,
Mevr. DAURMONT,	staatsraad,
Mevr. GEHLEN,	staatsraad,
Mevr. HONDERMARCQ,	griffier.

De Griffier,

De Voorzitter,

M.-Cl. HONDERMARCQ.

J.-Cl. GEUS.

VERTALING OVEREENKOMSTIG ARTIKEL 63,
EERSTE LID, VAN DE WETTEN OP DE RAAD VAN STATE,
GECOÖRDINEERD OP 12 JANUARI 1973.